

מ"ת 5771/12/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 5771-12-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור בפיקוח אלקטרוני)

לפני המבקש: כבוד השופטת מיכל אגמון גונן פלוני
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין

נגד המשיבה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סולי לביא מפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

החלטה

המבקש, הנאשם, הואשם בעבירות של תקיפה וגרימת חבלה בנסיבות מחמירות. תחילה נעצר עד תום ההליכים נגדו, ובהמשך, בעקבות החמרה במצבו הרפואי הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני כנגד הפקדה של ₪ 250,000 (מהם הפקיד לצורך שחרורו מבית המעצר סכום של 150,000 שקלים). לאחר שנעצר בפיקוח אלקטרוני הגיש המבקש בקשה זו הנוגעת לשני עניינים. הראשון, עיון חוזר בגובה ההפקדה (בית המשפט הורה על הפקדה של ₪ 250,000 מהם הפקיד המשיב 150,000 ₪ שהיוו תנאי לשחרור, וכעת מבקש כי בית המשפט יפתור אותו מיתרת ההפקדה. השני, כי בית המשפט יפתח לו חלונות התאוררות קבועים, כל יום בין השעות 14:00 ל-22:00. שתי הבקשות מבוססות על מצבו הרפואי הקשה של המבקש, הסובל מגידול ממאיר בראשו הגורם לו התקפים אפילפטיים העלולים לסכן את חייו. כיון שבעניינו של המבקש ניתנו אינספור החלטות, ביניהן מספר החלטות בבית המשפט העליון, אסקור את השתלשלות העניינים תחילה.

רקע הדברים וההחלטות שלעניין

1. המבקש (להלן: **ב"מ**), הואשם, לצד שניים אחרים: דוד שדה קראסנופולסקי וספר נסרייב, בעבירות של סחיטה בכוח, תקיפה בחבורה כדי לבצע פשע (סחיטה בכוח) וכן חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות. בהמשך תוקן כתב האישום לתקיפה בנסיבות מחמירות, חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות. על פי כתב האישום המתוקן ביום 6.10.22, הגיעו השלושה לקיוסק בו שהה המתלונן (על רקע היכרות מוקדמת), תקפו אותו שלושתם באופן קשה ביותר, וכן תקפו בו משפחה שהיה עמו. לגבי הנאשם 1 נכתב בכתב האישום כי המבקש, הנאשם 1: "**היכה את המתלונן בחזהו ובגופו... סטר למתלונן בחוזקה בפניו והטיחו אל הדלפק**, וכי המבקש, יחד עם נאשם 3: "**תפסו את המתלונן בבגדיו, הטיחו על המדפים, חבטו בו והפילוהו ארצה**". במסגרת אותה תקיפה ירה אחד הנאשמים האחרים במתלונן ופצע אותו קשות ברגליו. השלושה נמלטו. השניים האחרים אותרו לפני ב"מ וביום 24.10.22 הגישה המשיבה (להלן: **המדינה**), כתב אישום כנגדם. ביום 4.12.22 אותר ב"מ, והוגש נגדו כתב אישום, בהתייחס לאותו אירוע. אציין, כבר בשלב זה כי לב"מ עבר פלילי מכביד והוא ריצה תקופות מאסר לא מבוטלות.

2. אדגיש, כבר בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המקורי, היה המבקש במצב רפואי קשה. ברע"ב 2173/20 **ב"מ נ' מדינת ישראל** (החלטת כב' השופט נעם סולברג מיום 4.5.20), נדונה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד, שביטל את החלטת ועדת שחרורים שהורתה על שחרורו המוקדם.

כעולה מההחלטה, הגידול בראשו של ב"מ התגלה בשנת 2010, אז היה מדובר בגידול מוחי בעל ממאירות נמוכה. מאז ועד מתן ההחלטה בבקשת רשות הערעור (במאי 20), היינו בתקופה של 10 שנים, הורשע ב"מ בעבירות שונות חמש פעמים, וכלשון ההחלטה: **"הוא יוצא ובא בשערי בית הסוהר"** (פס' 2 להחלטת כב' השופט סולברג).

בכל המקרים בהם נאסר ביקש שחרור מוקדם בשל מצבו הרפואי. לאחר אחד השחרורים, הורשע בעבירה של החזקת נשק ונדון, במסגרת הסדר טיעון לעבירה של 15 חודשי מאסר בפועל. מייד כשנאסר ביקש שחרור מוקדם בשל החמרה במצבו הרפואי. וכך סיכם השופט סולברג את החלטתו לדחות את בקשת רשות הערעור (פס' 13 להחלטתו משנת 2020):

"אין חולק, כי מצבו הרפואי של ב"מ - לוואי ויבריא - אינו מן המשופרים. ברם, מצבו הרפואי אינו יכול 'לכסות' על כל חטאיו ופשעיו ולשמש לו 'גלגל הצלה'. כתבי אישום, הרשעות, מעצרים ומאסרים - לא הרתיעוהו, לא החזירוהו למוטב.... דומני כי יש להעדיף את שיקולי שלום הציבור"

והוסיף (בפס' 14 להחלטתו): **"בעבר, עמד כאמור ב"מ והצהיר על רצונו לעבור טיפולים רפואיים, אלא שעם שחרורו - לא עמד בדיבורו, לא פנה לטיפול אלא לפשיעה..."**.

בחלוף כשנתיים משחרורו האחרון ממאסר, שב וביצע ב"מ, לכאורה, את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

3. ביום 4.12.22 הוגש כתב האישום גד המשיב ובקשה לעצרו עד תום ההליכים. כבר אז טען הסניגור כי השהייה בבית הסוהר מסכנת את חיי מרשו, לאור התקפים אפילפטיים מהם הוא סובל. כב' השופט מלמד הורה על מעצרו עד תום ההליכים, וכן הורה על קבלת חו"ד רפואית בעניינו. ב"מ הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט העליון. ביום 6.12.22 קבעה כב' השופטת רות רונן כי לאור התקף אפילפטי ממנו סבל יש לדאוג כי עד הדיון הבא בעניינו (שהיה קבוע ליום 11.12.22), ישהה לצדו מישהו שיוכל לראות אם הוא סובל מהתקף אפילפטי נוסף ולסייע לו במהירות האפשרית במידת הצורך. בדיון שהתקיים ביום 11.12.22, הוגש חוות דעת של רופא שב"ס, אולם ההתייחסות בה הייתה לבדיקות שנערכו לב"מ שנה קודם, ולכן הורה השופט מלמד על המצאת חוות דעת עדכנית, וכן קבע דיון בשאלת הראיות לכאורה.

4. למען שלמות התמונה אציין כי ביום 16.12.23, נשלחו שותפיו לפשע הנטען, לקבלת תסקיר מעצר, נוכח חומרת המעשים שיוחסו להם מחד, ומנגד גילם הצעיר, והעדר עבר פלילי (בניגוד מוחלט לעניינו של ב"מ), וביום 29.1.23 הם הועברו למעצר בפיקוח אלקטרוני (החלטת השופט י' כשר בבש"פ 674/23; 766/23 ו-767/23 מיום 29.1.23).

5. לאחר דיון הורה כב' השופט מלמד על מעצרו של ב"מ עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וקבע כי אין מקום לשחררו ממעצר מטעמים רפואיים (החלטותיו מיום 5.3.23 שם נקבע כי קיימות ראיות לכאורה, ומיום 9.3.23, שהורתה על מעצרו עד תום ההליכים). על החלטות אלו הגיש ב"מ עררים לבית המשפט העליון (בש"פ 1908/23 ובש"פ 2051/23 ב"מ נ' מדינת ישראל (נבו) 03.04.2023). לעניין הראיות לכאורה התקבל הערר בחלקו משנקבע כי אין ראיות לכאורה לעבירת הסחיטה בכוח, ובהמשך, כאמור, תוקן כתב האישום בהתאמה, עם זאת נדחה הערר לגבי

ההחלטה להורות על מעצרו של ב"מ עד תום ההליכים נגדו. לעניין זה קבע כב' השופט גרוסקופף כי אין ללמוד מעניינם של הנאשמים האחרים לענייניו של ב"מ שכן הם צעירים, ללא עבר פלילי, הוגש תסקיר מבחן חיובי בעניינם, וחלקם בפרשיה קטן יותר.

6. אשר למצב הרפואי, החשוב לענייניו, קבע כב' השופט גרוסקופף כי אינו מהווה עילה להקל בתנאי מעצרו (ההחלטה ניתנה ביום 3.4.23) ופירט (פס' 26-27 להחלטתו):

"בענייניו, אין חולק כי מצבו הרפואי של העורר אינו פשוט, ואולם אין די בכך כדי להורות על שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני. אכן, חוות הדעת שהגיש העורר במסגרת ההליך מעידות על חומרת מצבו הרפואי, וכן על כך כי תנאי המעצר בהם הוא שווה עלולים להרע את מצבו ולמנוע ממנו לקבל את הטיפול הרפואי המיטבי. ואולם, כפי שציין בית המשפט קמא, השאלה המרכזית אותה אנו נדרשים לבחון היא אם שב"ס מסוגל לספק לעורר טיפול רפואי הולם, בהתחשב במצבו הרפואי. לעניין זה, אין לי אלא להסתמך על חוות הדעת של ד"ר קלוצקי, אשר כתב במפורש כי הצוות הרפואי של שב"ס מסוגל לתת מענה למצבו הרפואי של העורר, בין אם באמצעות המענה השוטף שנמצא ביחידות שב"ס, ובין אם באמצעות פינויו לחדר מיון בבית החולים. יודגש, כי חוות הדעת של ד"ר קלוצקי ניתנה בשים לב ותוך התייחסות לחוות הדעת הראשונה, ועל בסיס המצב העובדתי שעמד בפני יתר המומחים מטעם העורר.

27. העורר מוסיף וטוען כי גם אם שב"ס מסוגל באופן עקרוני לספק מענה הולם למצבו, בפועל, הטיפול הרפואי שניתן לו אינו עולה בקנה אחד עם ההמלצות הטיפוליות שניתנו לו. לעניין זה, מתמקד העורר במספר התקפים שעבר העורר בחודשים האחרונים, ובהם לא פונה למיון - זאת, בניגוד לאמור בחוות הדעת השלישית. אציין, כי טענות אלה, אשר נתמכות ברישומים של שב"ס, מעוררות חשש כי העורר אינו מקבל, הלכה למעשה, את הטיפול הרפואי הדרוש לו באופן מיטבי. ואולם, בכך לא סגי. כפי שציין בית המשפט קמא, המסגרת המתאימה לבירור הטענות הנוגעות לטיב הטיפול אותו מקבל העורר, בשונה מבחינת עצם יכולתו של שב"ס לספק טיפול מתאים, היא באמצעות עתירת אסיר לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971...."

כב' השופט גרוסקופף הביא מדבריו של כב' השופט סולברג שהובאו לעיל והדגיש (פס' 28 להחלטתו):

דברים אלו, אשר נאמרו כבר לפני כשלוש שנים, מקבלים משנה תוקף שעה שאנו מצויים בפתחו של הליך פלילי נוסף בענייניו של העורר. במצב דברים זה, ובשים לב למסוכנות הגבוהה שנשקפת מן העורר ולקיומן של ראיות לכאורה כמתואר לעיל, לא מצאתי שיש מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בענייניו. (הדגשה שלי - מ' א' ג')

וסיים כך את החלטתו:

"סוף דבר: לאור האמור לעיל, והגם שסבורני כי יש ממש בטענות העורר לעניין החולשה הראייתית בחלק מהאישומים נגדו (עבירות הסחיטה בכוח והתקיפה בחבורה כדי לבצע פשע), עדיין מצאתי כי די באישום הנותר (חבלה חמורה) והאישום החלופי העולה מעובדות כתב האישום (תקיפה בנסיבות מחמירות) כדי להצדיק את ההחלטה בדבר מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בענייניו.

זאת, בהינתן עברו הפלילי המכביד של העורר, וחלקו המרכזי באירועים מושא כתב האישום. כך, גם כאשר מביאים בחשבון את ההחלטות שניתנו בהליכי המעצר של המלווים, ואת מצבו הרפואי הייחודי של העורר."

7. למעו שלמות התמונה אציין כי לאור החלטת כב' השופט גרוסקופף בעניין הראיות לכאורה בעניינו של ב"מ, הגישו הנאשמים האחרים בפרשה לעיון חוזר במעצרו בפיקוח אלקטרוני, בקשה שנדחתה ע"י כב' השופט מלמד (החלטתו מיום 9.5.23), וערר שהוגש עליה נדחה בהחלטתו של כב' השופט אלכס שטיין בבש"פ 4308/23 ו-4314/23 דוד שדה ואח' נ' מדינת ישראל מיום 20.6.23).

8. ביום 23.5.23 נתן כב' השופט שמואל מלמד החלטה נוספת בעניינו של ב"מ. השופט מלמד דחה את בקשתו של ב"מ להורות לשב"ס להבהיר את חוות דעתו לגבי מצבו הרפואי של ב"מ, וקבע שאין זו בקשה שניתן להגיש בה במסגרת דיוני המעצרים. על החלטה זו הגיש ב"מ ערר (בש"פ 4304/23 ב"מ נ' מדינת ישראל (נבו 20.06.2023)). בהחלטתו מיום 20.6.23 (לפני כחודש, עמד כב' השופט א' שטיין בהרחבה על מצבו הרפואי של ב"מ. כיון שמצבו הרפואי עומד בבסיס הבקשות שלפניי, ולאור העובדה שהחלטה זו ניתנה לפני כחודש, אביא את הדברים (פס' 3 להחלטה):

"מצבו הרפואי של העורר אינו בטוב. בעת האחרונה, מצב זה הוחמר עד כדי סכנת חיים. בחוות הדעת העדכנית, אשר ניתנה מטעמו של מרכז רפואי שב"ס על ידי סג"ד ד"ר דמיטרי קלוצקי, נאמר כי העורר סובל, בין היתר, מגידול בראש בו חלה באחרונה "התקדמות לדרגת ממאירות גבוהה יותר"; כי "רפואת שב"ס (מר"ש) ביחד עם רפואה קהילתית יכולה לתת [לחוליו של העורר] מענה רפואי הולם ומקובל"; וכי "מענה רפואי למטופל במקרה שלו זה מעקב וגילוי מצבו שמצריך פינוי לבית חולים ציבורי, לא מעבר לכך, כל עוד אופציה רדיקלית לא באה בחשבון [מצד] המטופל". כמו כן נאמר בחוות הדעת, כי "פתרון רדיקלי לבעיה [ה]רפואית הקיימת - הסרת גידול [...], ניתוח, טיפול בהקרנות, טיפול ביולוגי או כל טיפול מודרני האפשרי נכון להיום, שמטרתו הסרת גידול מוחי [...]" עוד נאמר בחוות הדעת כי "מאסה במוח שהיא גודלת יכולה לגרום למצב חירום נוירולוגי [אשר] דורש התערבות נוירוכירורגית דחופה [ה] להצלת חיים". לסיכום, חוות הדעת קובעת כי "לאור פיענוח של בדיקת MRI העדכנית, שההתרשמות של נוירוכירורג [ה]גידול שינה את [ה]ממאירות לגבוהה יותר, אני משנה את [חוות] דעתי הקודמות כי מקומו של העצור ביחידה פריפרית והוא ימשיך אשפוזו במר"ש תחת השגחה רפואית צמודה כל עוד הוא יהיה במאסר", שכן "אין ספק, כי [ה]גידול הקיים זה "פצצה מתקתקת" שבכל שלב יכולה "להתפוצץ" ולגרום למצב שיש סכנה לחייו מידית". (הדגשות - במקור).

9. כב' השופט שטיין קבע כי השופט מלמד צדק, וכי היה על העורר להגיש עתירת אסיר. עם זאת הוסיף (בפס' 7 להחלטתו):

"נוכחתי לדעת כי ההחמרה שחלה במצבו של העורר מחייבת בדיקה דחופה של חלופת מעצר בדמותו של מעצר באזוק אלקטרוני מחוץ לכלא עם חלונות התאוררות שיאפשרו לעורר לקבל טיפול רפואי נאות. לנוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר, חלופה זו חייבת להיות הדוקה מבחינת המפקחים, הערבים והביטחונות הכספיים"

וקבע בסיום: "מבלי לטעת ציפיות אצל העורר, התיק יוחזר אפוא לבית המשפט המחוזי לבחינת חלופה כאמור. בית המשפט המחוזי יחליט בעניין זה כחוכמתו". (הדגשה שלי - מ' א' ג').

10. בעקבות החלטה זו הוחזר התיק לעיון מחדש לפני כב' השופט מלמד ודין בעניין נערך ביום 29.6.23, אך לפני חודש, לאחר ההחמרה במצבו של ב"מ. השופט מלמד, אישר חלק מהערבים שהוצעו, והדגיש כי הוא מורה על מעצרו של ב"מ בפיקוח אלקטרוני, רק לאור החלטת השופט שטיין. התנאים שנקבעו להבטחת המעצר בפיקוח אלקטרוני היו פיקוח כל שעות היממה של מפקח מתוך רשימת ערבים ומפקחים שאושרו; הוצאת צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת דרכון; הפקדה במזומן או בערבות בנקאית בסך 250,000 ₪, ערבות עצמית וצד ג' שתחתם ע"י כל מפקח, בסכום של 500,000 ₪ כל אחת. עוד קבע כב' השופט מלמד בהחלטתו (עמ' 61 לפר' ש' 6-7): "**לא יעמוד המשיב בתנאי הפיקוח, יישאר כלוא במעצר ויובא לתזכורת ערביות ביום 2.7.23 בשעה 09:00**". ההחלטה ניתנה ביום 29.6.23, שהיה יום חמישי בשבוע. סניגורו של המבקש ביקש ארכה להפקדה עד יום א', 2.7.23. כב' השופט מלמד נענה לבקשה בחלקה וקבע כי על המשיב להפקיד 150,000 ₪ לצורך שחרורו והיתרה בתוך 4 ימים, היינו עד ליום 3.7.23.

11. ב"מ לא הגיש ערר על תנאי השחרור בטרם שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני. ב"מ הפקיד סכום של 150,000 ₪ שהיוו תנאי לשחרור, שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני ביום 30.6.23, ורק אז הגיש ערר על התנאים שנקבעו (בש"פ 5039/23 ב"מ נ' מדינת ישראל (נבו, 10.07.2023)). בדיון שהתקיים לפני כב' השופטת דפנה ברק-ארז, חזר הסניגור על כך שמצבו של ב"מ הורע, כי הוא נזקק לכסף לטיפולים רפואיים, ואין להכביד עליו, מקום שלגבי אחרים במצב דומה התבקשו הפקדות נמוכות יותר.

12. כב' השופטת ברק ארז דחתה את הערר וקבעה (פס' 13 להחלטתה):

"לאחר ששקלתי את הדברים באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הערר. בעיקרו של דבר, מקובלת עלי טענת המדינה כי לא היה מקום "להתמקחות" ביחס לסכום ההפקדה לאחר שהתאפשרה העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני, מבלי שעלו כל טענות בעניין בשלב קודם. יש מקום להדגיש, כי בהחלטתו של השופט שטיין נקבע מלכתחילה כי החלופה שתוצע "חייבת להיות הדוקה מבחינת המפקחים, הערבים והביטחונות". העורר לא ראה לנכון לטעון בעניין גובה סכום הבטוחה, ואף לאחר שניתנה ההחלטה, כל שביקש היה ליתן ארכה להפקדת הסכום במלואו. בנסיבות אלה, אין לקבל התנהלות שלפיה רק לאחר שקיבל את מבוקשו והועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני הוא מוצא לנכון להגיש ערר על גובה הסכום שנקבע. לצד זאת, מתוך גישה מעשית ובהתחשב במצבו הרפואי של העורר אני מורה שהעורר יוכל להשלים את הפקדת הסכום הנוסף של 100,000 שקלים עד ליום 23.7.2023. ככל שלא יעשה כן, ייקבע דיון במתכונת המעצר בפני בית המשפט המחוזי."

13. היינו, כב' השופטת ברק ארז נתנה לב"מ דחייה להפקדת היתרה, וציינה כי ככל ולא יפקיד: "ייקבע דיון במתכונת המעצר בבית המשפט המחוזי".

בעקבות החלטות אלו הוגשה הבקשה שלפניי, לפתיחת חלונות אוורור של 8 שעות בכל יום, ולביטול יתרת ההפקדה.

תמצית טיעוני הצדדים

טיעוני ב"מ

14. הסיגור בטיעון ארוך במיוחד, חזר על מצבו הרפואי של ב"מ, תוך שהפנה להחלטת כב' השופט שטיין בעניין זה והציג מסמכים נוספים מהם עולה, לטענתו, כי מאז מעצרו באיזוק אלקטרוני חלה החמרה נוספת במצבו, מסמכים עליהם אעמוד בהמשך. הסיגור ציין עוד כי: "**הוא [ב"מ] מבקש אתמול ולא היום להתחיל טיפול אינטנסיבי בכל מיני תחומים**" (עמ' 66 לפר' ש' 3-4), אם כי, כפי שיובהר להלן, טרם הוחלט באיזה טיפול לנקוט. הסיגור הציג תכנית טיפולית (בטיפול פיזיותרפיה והידרותפיה וציין: "**שזו המלצת המומחים כדי לנסות ולהפחית מסכנת החיים**" (עמ' 66 לפר' ש' 10). עם זאת, הוסיף וציין כי הרופאים חלוקים בדעתם מה צריך להיות השלב הבא בטיפול במחלתו של ב"מ, כשחלק מהרופאים ממליצים על ניתוח מייד, וחלקם האחר על הקרנות לצמצום הגידול. לדבריו ההתייעצויות הרפואיות מתארכות, ולכן אין די במנגנון של בקשות ספציפיות לכל פגישת ייעוץ ואבחון, ויש צורך בחלונות התאווררות ארוכים במסגרתם יבוצעו אותן בדיקות.

15. הסיגור הפנה להחלטות בהן נקבעו שעות אוורור לעצורים בפיקוח אלקטרוני, גם ללא בעיות רפואיות. הסיגור פירש את החלטת השופט שטיין כמחייבת חלונות התאווררות בנוסף, וללא קשר לבדיקות רפואיות, לגביהן יש חובה לאפשר יציאה מהבית.

16. אשר להפקדה טען הסיגור כי אין בידי ב"מ את הכספים הנדרשים, וכי גם ההפקדה שבוצעה הייתה אחרי שב"מ לקח הלוואה מקרוב משפחה. לדבריו, הכסף נדרש לב"מ לתרופות וטיפולים, והוא נאלץ לפנות לגמ"חים לצורך כך. הסיגור גם הציג הליכי הוצל"פ בעניינו של ב"מ עם הסדרי חובות, המצביעים על כך שהפרוטה אינה מצויה בכיסו. לדבריו, לא יתכן שחסרון כס יחייב השבתו של ב"מ למעצר בבית המעצר. הסיגור הוסיף וטען לעניין זה כי הנאשמים האחרים שוחררו בהפקדות נמוכות משמעותית (הנאשם שירה, בהפקדה של 10,000 ₪).

ב"מ עצמו ציין בדיון לפניי כי עשה ככל שביכולתו כדי לארגן את הכסף, וכי הדבר לא עלה בידו.

טיעוני המדינה

17. ב"כ המדינה הפנה וניתח בפירוט את כל החלטות בתי המשפט שניתנו בעניינו של ב"מ, ושהובאו לעיל. לדבריו, דברי כב' השופט שטיין לעניין שקילת חלופה הדוקה עם בטחונות ומפקחים, כיוונו אכן לבטוחות משמעותיות ועל כן אין מקום להפחית מההפקדה שנקבעה. כן טוען ב"כ המדינה כי דברים אלו יפים שבעתיים לאור החלטת השופטת ברק ארז, שהאריכה לב"מ את המועד להפקדת יתרת הסכום שנקבע, וקבעה שאם לא יוכל להפקיד יישקל אופן המעצר, ולא ביטלה את חובת הפקדת היתרה..

18. אשר לחלונות הנדרשים בפיקוח האלקטרוני, עליהם הצביע השופט שטיין בהחלטתו, לדברי המדינה מדובר בחלונות שיפתחו לצורך טיפולים, בדיקות או התייעצויות בנוגע למצבו הרפואי, שיאושרו באופן ספציפי על סמך תיעוד, ולא חלונות של שעות רבות בכל יום, בהם יכול ב"מ, שכבר נקבעה מסוכנותו החריגה, להסתובב ללא פיקוח. לטענתו, בטרם השלים ב"מ את תנאי השחרור לעניין ההפקדה, הוא ודאי לא יכול לבקש הקלה בתנאים אלו. עוד ציין ב"כ המדינה לעניין זה כי בחודש החולף נענתה המדינה לעשרות בקשות, וכאשר מדובר בטיפול רפואי אין להם התנגדות, אך יש לוודא כי החלון המבוקש אכן מתאים לטיפול המתבקש, ולוודא היכן יימצא ב"מ במסגרת זמן זו.

דין והכרעה

פתיחת חלונות אורור לטיפולים רפואיים

19. ב"מ מבקש כי במהלך שמונה שעות בכל יום, בין השעות 14:00 עד 22:00 יפתחו חלונות בפיקוח האלקטרוני, כך שיכול להסתובב חופשי. הסניגור נימק זאת בצורך ליציאה להיוועצויות, בדיקות וטיפולים הנדרשים ממצבו הרפואי, ואמר שישתדל לבצע אותם בתוך השעות הללו. הסניגור טען, כאמור, כי הדבר נובע מהחלטת כב' השופט שטיין, ומהחמרה נוספת במצבו הרפואי, מאז הדיון לפני כב' השופט שטיין.

20. ובכן, ראשית, כב' השופט שטיין לא קבע דבר, אלא הורה לשקול חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני עם בטוחות הדוקות ומתאימות לרמת מסוכנותו, ואף ציין כי אין בהחלטה זו כדי לטעת תקוות בלבו של ב"מ, היינו בית המשפט המחוזי רשאי היה להחליט אחרת. על כן משקבע השופט מלמד שחרור בחלופה בתנאים מסוימים, ולאור העובדה שחלף אך חודש מאז ניתנה החלטתו, יש צורך בשינוי משמעותי במצבו הרפואי, כדי לטעון היום לשינוי התנאים. בנוסף, אשר להחמרה הנטענת, מרבית המסמכים שהוגשו לי בדיון נושאים תאריך הקודם לדיון לפני כב' השופט שטיין, כך למשל חוות דעת רפואית של ד"ר מרתה שרקנטיוש היא מיום 23.5.23, כמעט חודש לפני החלטת השופט שטיין (שניתנה, כאמור, ביום 20.6.23), ומתייחסת לחוות דעתו של ד"ר קלוצקי, מנהל המר"ש, ממנה הביא כב' השופט שטיין בהחלטתו. היינו, אין מדובר בהחמרה שחלה מאז. בחוות הדעת מקבלת ד"ר שרקנטיוש את חוות דעתו של ד"ר קלוצקי וממליצה על שחרורו למעצר בית. כן ממליצה הרופאה על טיפולי פיזיותרפיה פרטניים 6 שעות מידי שבוע, ופעמיים בשבוע טיפול בהידרותפיה ושחיה שיקומית כל פעם שלוש שעות. זאת, לא כטיפול במחלה, אלא לצורך "הפגת הסטרס" כלשון חוות הדעת. אם כי אותו סטרס, כך מצוין, משפיע על מצבו הרפואי לרעה.

גם טבלת ההתקפים האפילפטיים מסתיימת ביום 14.6.23, לפני החלטת כב' השופט שטיין, והיא לא עודכנה, על אף שהיה התקף לאחר מכן בגינו אושפז ב"מ (כפי שעולה ממכתב השחרור מאשפוז וממכתבו של ד"ר בלט כפי שיפורט).

21. המסמכים המאוחרים להחלטת השופט שטיין הם מכתב שחרור בעקבות התקף נוסף שעבר, ומכתב מניירולוג בנוגע לממצאים שעלו מהאשפוז. הסניגור הגיש מכתב שחרור מבית החולים שיבא תל השומר, לפיה אושפז בשל התקפים, תוך תיאור ההסטוריה הרפואית, הטיפול התרופתי, הרופאים עמם נועץ, וכן הנחיה כי יפנה לד"ר בלט באופן פרטי להמשך ייעוץ וטיפול. כן צורפו הבדיקות שנערכו ופענוח בדיקת CT מוח.

22. לאחר השחרור, אכן פנה ב"מ לד"ר בלט, והסניגור הגיש לבית המשפט מכתב של ד"ר אילן בלט, מומחה לנוירולוגיה מיום 10.7.23 המופנה לרופא המשפחה ובו מצויינת כל ההיסטוריה הרפואית של ב"מ מאז 2010. ד"ר בלט מצייין כי ב-MRI שבוצע באפריל 23 נראה כי ממדי הגידול גדלו מ-3.3 ס"מ השנים קודמות ל-4.8 ס"מ. גם ממצא זה היה לפני כב' השופט שטיין.

ד"ר בלט מוסיף את הפרטים הבאים שאירעו לאחר הדיון לפני כב' השופט שטיין:

"בתאריך 4.7.23 אירעו שלושה התקפים מוקדיים סמוכים/ שהחלו במקלחת. נפל ונחבל בכת ימין. ההתקפים החלו בהכרה שמורה אך איבד את ההכרה במהלכם ולא זכר את פירטי האירוע. פונה לחדר מיון במרכז הרפואי שיב"א. ב-CT מוח נראית החמרת הבצקת."

וכן:

"בתאריך 9.7.23 ביצע MRI חוזר (פיענוח הבדיקה צורף למכתבו של ד"ר בלט): הודגם התהליך הידוע עם גדילה לעומת בדיקות קודמות, גם המרכיבים הציסטיים שבתוכו גדלו מעט. הופיעו מוקדי האדרה חדשים במרכיב הקדמי של הגידול ביותר מ-6 מ"מ. אפקט המסה המקומי בהחמרה, קו האמצע שמור."

23. ד"ר בלט מסכם את האבחנה: **"גליומה ממאירה, שככל הנראה עברה טרנספורמציה בשנים האחרונות ל-grade גבוה יותר וגדלה בממדיה. התקפים אפילפטיים לא מאוזנים, גם הם בהחמרה."** ד"ר בלט ממליץ, בעקבות האמור על טיפול תרופתי מסוים ולענייננו: **"חיוני שיגיע בהקדם להערכה נוירו-אונקולוגית להחלטה על ביופסיה ולהמשך טיפול. יש לקחת בחשבון שהייתה צמיחה של הגידול והגדלת הבצקת, המחייבים טיפול נוירו-אונקולוגי שלא ניתן לדחותו או להשהותו עוד הדבר עלול לגרום לו סכנה ממשית. יקבל זימון למרפאה נוירו-אונקולוגית במרכז הרפואי שיבא להמשך טיפול"**. היינו, כרגע, למעט טיפול תרופתי, אין המלצה לכל טיפול קונקרטי אלא להערכה נוירו-אונקולוגית, ובהמשך לטיפול על פי ההחלטות שתתקבלנה.

24. כלומר, מה שיש לפניי ולא היה לפני השופט שטיין, הוא שב"מ סבל מהתקף מנוסף (שמבחינה רפואית היה מורכב משלושה התקפים), המחייב ברור והתייעצות נוירו-אונקולוגי, ושלצורך כך יקבל המבקש זימון לשיבא. כן הוגשה לי תכנית טיפולית של פיזיותרפיסט בשם אלירן דרייפוס, לפיהם היה ב"מ אצלו כבר בשני טיפולים, וכי הוא וצוותו יכולים לתת את טיפולי ההידרותרפיה והפיזיותרפיה הנדרשים שחלקם יינתנו בקליניקה ברחוב שפירא 45 בפתח תקווה, וכן בבריכה טיפולית לטיפול הידרותרפיה ברח' הזיתים 92, גבעת שמואל. ככלל מתבצעים הטיפולים באותם מקומות בין השעות 12:00-20:00, וטיפוליו של ב"מ ייקבעו בתוך מסגרת זמן זו, 12 שעות שבועיות, על פי זמינות יומן המטפל, העובד עם קופת חולים מכבי.

25. לעניין אותם חלונות שיפתחו בפיקוח האלקטרוני ציין כב' השופט שטיין כי יש לבדוק חלופה בפיקוח אלקטרוני מחוץ לכלא: **"עם חלונות התאוררות שיאפשרו לעורר לקבל טיפול רפואי נאות"**. כפי שציינתי, השופט שטיין לא קבע חלופה, אלא הורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי לקבוע חלופה שכזו, והדגיש כי: **"בית המשפט**

המחוזי יחליט כחכמתו". על כן, משקבע השופט מלמד מעצר תחת פיקוח אלקטרוני ללא חלונות התאוררות כלליים, אלא על פי בקשות ליציאות ספציפיות, על פי מסמכים ובשעות מוגדרות, ומשלא הוגש ערר על כך, לא ניתן בחלוף חודש, וללא שהשתנו הנסיבות באופן מהותי, לבקש כעת 8 שעות התאוררות ביום. בנוסף, ולמעלה מן הצורך אציין כי אני סבורה כי כיון שכל ההחלטה התבססה על החמרה במצבו הרפואי, הכוונה היא לאפשר לפתוח לעותר חלונות לצורך קבלת טיפול רפואי הא ותו לא. בפרט כך, שהמדינה מגיבה לכל בקשה ובית המשפט מאשר את מרבית הבקשות. ניתן לפתוח חלונות גם לטיפול הידרותרפיה ופיזיותרפיה על אף שלא ברור אם הם חלק מהטיפול הרפואי, ככל שהם בהתאם לתכנית שהותוותה ע"י הניירולוגית.

26. לאור מסוכנות המשיב, הנובעת המעבירות שביצע, הימלטותו ועברו המכביד, והעובדה שהמשיך וביצע עבירות גם תוך כדי מחלתו, אין לאפשר לו, כשחלף אך חודש מיום ששוחרר בחלופה, ואף טרם עמד בתנאי השחרור, לאפשר לו להסתובב ללא פיקוחו וללא שידוע היכן הוא נמצא.

על כן לעניין הטיפולים הרפואיים אני מורה כדלקמן:

א. ב"מ ימשיך ויבקש פתיחת חלונות בפיקוח אלקטרוני לכל בדיקה, התייעצות או טיפול רפואי. כל בקשה כזו תוגש לבית המשפט עם פירוט, מסמכים מתאימים, והמקום בו יתבצעו. לכל בקשה תצורף מראש עמדת המאשימה. לאחר כל בדיקה, טיפול או התייעצות כאמור, יוגש למדינה, באמצעות הנט, אישור על הביקור או סיכום הביקור.

ב. לגבי טיפולי הידרותרפיה ופיזיותרפיה, ב"מ יגיש בכל יום ה' בשבוע עד השעה 10:00, ככל שהוא מעוניין בכך, בקשה לבית המשפט, הכוללת בקשה לפתוח חלונות בפיקוח האלקטרוני לטיפולים המתוכננים לשבוע העוקב ובלבד שהן עומדים בתכנית הטיפולית עליה המליצה הניירולוגית והוצגה על ידי אלירן דרייפוס. היינו 6 שעות שבועיות של טיפולי פיזיותרפיה פרטניים, ופעמיים בשבוע טיפול בהידרותרפיה ושחיה שיקומית כל פעם שלוש שעות, סה"כ 12 שעות. טיפולי הפיזיותרפיה יתקיימו בקליניקה ברחוב שפירא 45 בפתח תקווה וטיפול הידרותרפיה יתקיימו בבריכה הטיפולית ברח' הזיתים 92 גבעת שמואל. בבקשה יפורטו שעות הטיפול ומקום הטיפול, כך שניתן יהיה לבדוק אם הדבר מתאים לתכנית האמורה. בקשות אלו בלבד, אין צורך להעביר לתגובת המאשימה מראש. ככל שיתבקשו טיפולים בחריגה מתכנית זו, יש להגיש בקשות כאלו, כאמור בפסקה א' לעיל.

ג. כמובן שאם יחווה ב"מ התקף נוסף, יש לפנותו, באמבולנס לבית החולים ולהודיע על כך לאחר מכן למדינה ולבית המשפט.

שינוי גובה ההפקדה

27. בעניין זה כפופה אני להחלטות קודמות של בית המשפט העליון, ושל הנשופט מלמד בבית משפט זה. בהחלטת כב' השופט שטיין נקבע כי על בית המשפט המחוזי לשקול: "חלופת מעצר בדמות של מעצר באיזוק

אלקטרוני...לנוכח המסוכנות הנשקפת המעורר, חלופה זון חייבת להיות הדוקה מבחינת המפקחים, הערבים והביטחונות הכספיים. בעקבות זאת, ניתנה החלטתו של כב' השופט מלמד, שקבעה את תנאי הערבות. ב"מ לא הגיש ערר על התנאים, ניצל את העובדה שהמעבר למעצר תחת פיקוח אלקטרוני, חייב אך חלק מההפקדה, השתחרר ואז הגיש ערר לעניין יתרת ההפקדה. ערר זה נדחה בהחלטת של כב' השופטת דפנה ברק ארז שקבעה במפורש כי לא היה ראוי כי יפעל באופן זה, דחתה במעט את מועד ההפקדה והוסיפה וקבעה כי אם לא יעמוד ב"מ במועד הנדחה להפקדת יתרת הסכום יובא לפני בית המשפט לדון במתכונת המעצר. לעניין זה אדגיש כי קשייו הכלכליים, והטענה לפיה הוא נזקק לכספים שיש בידו לתרופות, נטענו גם לפני השופטת ברק ארז. על כן אין מקום כי אדון בטענות אלו, או בסבירות גובה ההפקדה.

28. המועד להפקדה הוארך על ידי עד ליום 30.7.23 כדי ליתן החלטה בבקשה זו. כיון שהחלטה ניתנת ביום 30.7.23, מאריכה המועד להפקדת יתרת הערבות עד ליום 1.8.23. על כן אם לא יעמוד ב"מ במועד הנדחה יובא לפני שופט תורן לבחינת מתכונת המעצר כפי שהורתה כב' השופטת ברק ארז.

סוף דבר

29. בקשות לפתיחת חלונות לבדיקות, התייעצויות וטיפולים רפואיים יוגשו כפי שנעשה עד היום עם כל הזמנה לטיפול, תוך צירוף המסמכים הרלוונטיים ובלווית עמדת המאשימה. פתיחת החלון תהיה מותנית באישור בית המשפט, ותעשה תמיד בלוויית אחד המפקחים תוך צירוף אישור על ביצוע האמור בבקשה לאחר מכן.

בקשות פתיחת חלונות לטיפול הידרותרפיה ופיזיותרפיה יוגשו על פי המתווה שהומלץ, במרוכז, פעם בשבוע מראש בימי ה' עד השעה 10:00. לגבי השבוע הקרוב, תוגש התכנית עד ליום 31.7.23. בקשות החל מיום ה' ה- 4.8.23, יוגשו עם אישורים על ביצוע הטיפולים בשבוע הקודם על פי התכנית שאושרה.

אשר לפתיחת חלון ביום 30.7.23 שאושרה על ידי בדיון מיום 26.7.23, לצורך התייעצות רפואית, כיון שהוגשה עם תאריך שגוי, תבוטל. חלף זאת אני מורה על פתיחת חלון בפיקוח האלקטרוני בין השעות 18:00-23:00 לצורך התייעצות רפואית. ב"מ יגיע להתייעצות בלוויית אחד המפקחים בדרך הקצרה ביותר, וישוב לביתו ישירות עם סיום ההתייעצות, גם אם זו תסתיים במועד מוקדם יותר. כן יוגש סיכום ההתייעצות או אישור כי התקיימה.

הבקשה לשינוי גובה ההפקדה נדחית. אם לא תופקד יתרת הסכום עד ליום 1.8.23, יוחזר העניין לשקילת מתכונת המעצר לפני שופט תורן ביום 3.8.23 בשעה 11:30. ב"מ חייב בהתייצבות. ככל שתופקד יתרת הערבות, דיון זה לא יתקיים.

ההחלטה תישלח לצדדים וליחדת הפיקוח האלקטרוני.

